

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 marca 2025 r. skoncentrował się na ocenie, czy podmiot skarżący rzeczywiście świadczył „poradnictwo obywatelskie” w rozumieniu ustawowym. Zarzut skargi kasacyjnej sprowadza się do twierdzenia, że organ administracji błędnie zakwalifikował działalność tego podmiotu i odrzucił jego wnioski.

Na potrzeby sprawy kluczowe było ustalenie, czy podmiot ten prowadził działalność w sposób ciągły i systemowy, odpowiadając określonym kryteriom: świadczenie wsparcia w co najmniej trzech różnych obszarach (np. zadłużenie, mieszkalnictwo, zabezpieczenie społeczne), aktywizację, edukację, sporządzanie planu działania wspólnie z beneficjentem oraz dostarczanie pomocy faktycznej i prawnej. NSA podkreślił, że wsparcie wymagało działania co najmniej w takiej formie, aby można je było uznać za prowadzone przez tzw. doradcę obywatelskiego – osobę przeszkoloną, objętą kursem certyfikacyjnym.

NSA odniósł się do kluczowych tez WSA: po pierwsze, że ustawowa definicja „nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego” obejmuje działania zarówno o charakterze doradczym, jak i faktycznym, a ich przykłady są jedynie ilustracyjne – katalog jest otwarty. To oznacza, że podmiot nie musi skupiać się wyłącznie na udzielaniu porad prawnych; liczy się kompleksowość i systematyczność działania.

Warunki uznania działalności za „poradnictwo obywatelskie” to m.in.:

- działalność w co najmniej trzech obszarach, wskazanych w art. 3a ust. 1 ustawy (np. mieszkalnictwo, zadłużenie, zabezpieczenie społeczne),
- posiadanie co najmniej jednego doradcy obywatelskiego – osoby przeszkolonej i otrzymującej certyfikat,
- świadczenie wsparcia w postaci edukacji, planowania działań, interwencji, czynności faktycznych wspomagającej beneficjentów,
- działanie nie dorywcze, ale wpisujące się w statut oraz prowadzone w sposób systemowy i odpowiadający przynajmniej częściowo kryteriom wyżej wymienionym.

Skarżący kwestionował interpretację WSA, twierdząc, że był uprawniony do prowadzenia szkoleń, kursów doszkalających oraz że spełniał wymogi co do świadczenia poradnictwa obywatelskiego. Wedle niego, WSA błędnie uznał, że podmiot nie spełniał warunków ustawowych. NSA jednak odrzucił te zarzuty. NSA potwierdził, że WSA prawidłowo przyjął, iż termin „poradnictwo obywatelskie” nie ogranicza się do czynności prawnych, ale obejmuje działania praktyczne wynikające z ustawy, takie jak edukacja, doradztwo i pomoc we wszystkich aspektach życia obywatela. W związku z tym skarżący nie mógł skutecznie twierdzić, że wykładnia WSA była „niewyczerpująca” lub „niewszechstronna”.

NSA uznał, że podmiot nie przedstawił dowodów rzeczowych na wykonywanie działań w trzech obszarach. Nie udowodnił działalności kompleksowej, żadnego konkretnego przykładu działania edukacyjnego, opracowywania planów działania czy interwencji. Podkreślono, że nawet jeśli ktoś w danym podmiocie przeszedł szkolenie, samo to szkolenie nie przesądza o tym, że podmiot w całości realizował działalność doradczą w wymaganym zakresie.

NSA zwrócił uwagę, że nawet jeśli skarżący prowadził kursy czy szkolenia, to nie jest to wystarczające. Działalność musiała być prowadzona w sposób ciągły, nie sporadyczny, nie jednorazowy czy okolicznościowy.

Na tej podstawie NSA uznał, że WSA prawidłowo stwierdził: skarżący nie świadczył poradnictwa

Świadczenie poradnictwa obywatelskiego - wyrok NSA

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 26, czerwiec 2025 15:25

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 606

obywatelskiego w pełnym uzasadnionym zakresie, nie mógł zatem zostać uznany za podmiot uprawniony do prowadzenia szkolenia czy kursu doszkalającego. Ustalenia faktyczne, co do tego zakresu dokonane przez organ i WSA zostały uznane za adekwatne, trwałe i zgodne z przepisami. W efekcie NSA stwierdził, że zarzuty wnioskujące o niewłaściwe rozumienie pojęcia „poradnictwo obywatelskie” są nieuzasadnione. W konsekwencji nie znaleziono podstaw do zmiany wyroku ani wyposażenia podmiotu prawnego w prawny status szkoleniowcy w zakresie poradnictwa obywatelskiego.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 marca 2025 r., sygn. III OSK 6812/21

Źródło: [CBOSA](#)